

Gidiyorum Senden

– A.KARADOĞAN · 21 Haziran 2011

En musalla yüzlü vaktidir gecenin
Kırılırken sessizliğin zembereği
Leyl zamanlardan kalma gülüşlerde
Sancıyor düşler...

Eli ağır yalnızlığın
Kötü vuruyor
balyozunu yüreğe...

Kirpikler tan ağarmalarında
Uyutsam da gözlerimi
Tek kişilik ağlıyor uykular
Yakamozlar düşüyor rüyalarıma...

İçimde can çekişen k/adın
Kanatıyor yüreğimi
Aynaların kırılğan yansımalarından
Düşerken yüzüm
Çocukluğuma saklanıyor kederler...

Kimsesizim...

Yarınlara yazılmış şiirler
Tutsak kaleme
Başkaldıran mısraların elinde...

Ve düşlerimin düştüğü yerde
Dünlerim...
Ömrümden dökülürken
hasat mevsimler
Biçare hayallerin bağbozumunda
Kaç nefes daha alınır böyle?

Soluksuzum...

Eylülün soğuk ellerinde
Üşürken
Kış güneşinde avutuyor kendini
Sorgusuz ruhum

Kasım acısında terketmeler
'Bırak git' diyor
Yokluğunun en zemherisini
Yetim düşür kendine
Çek perdelerini
Sana yıkılışını gör..

Aşkın aksak ayağıyla
Gitmekle kalmak arası adımlar
Diz bağımın çözüldüğü yerde
Devriliyor içimde vagonlar

Mecalsizim...

Biliyorum
Gelmeyecek kırlangıçların kanadında
mutluluklar
Ellerimin çaresiz kaldığı yerde
Avuçlarımdan dökülen dualarda
Umutlar...

Yüreğim yüreğine yük
Görüyorum
Bitsin artık
Bitsin bu işkence
Son bulsun pişmanlıklar

Atıyorum içimden sana aitlerimi
Suçu yok ayrılığın
Düştü sabrın imamesi
Kırılsa da yüreğimin ayak bileği
Gidiyorum sevgili
Gidiyorum senden

Ümitsizim...

29.03.2011

Arzu Karadoğan